

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2005 r. przez V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-5/05)

(2005/C 82/60)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 10 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. z siedzibą w Berlinie, reprezentowanego przez K. Kühne, Rechtsanwalt, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności odmowy dostępu, wyrażonej pismem z dnia 11 listopada 2004 r., do prośby władz niemieckich skierowanej do Komisji z datą 12 maja 1978 r. dotyczącej upoważnienia do wprowadzenia środków stanowiących odstępstwo;
2. obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżonym pismem Komisja, na podstawie art. 4 ust. 5 i ust. 6 rozporządzenia dotyczącego przejrzystości⁽¹⁾, odrzuciła wniosek skarżącej o zapoznanie się z dokumentami dotyczącymi prośby Republiki Federalnej Niemiec o upoważnienie do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo na podstawie art. 27 szóstej dyrektywy dotyczącej podatku VAT⁽²⁾.

Skarżący twierdzi, iż odmowa dostępu do tej prośby oznacza faktyczną odmowę skarżącemu ochrony prawnej, ponieważ odrzucenie skargi skarżącego w postępowaniu głównym jest oparte na żądanym dokumencie. Ponadto skarżący podnosi, że odmowa dostępu jest niezgodna z rozporządzeniem dotyczącym przejrzystości.

Skarżący podnosi, iż odmowa dostępu, ewentualnie art. 4 ust. 5 rozporządzenia dotyczącego przejrzystości są niezgodne z art. 1 Traktatu UE oraz art. 21 WE, 207 WE, 253 WE i 255

WE, ponieważ w istocie brak zgody na rozpowszechnienie żądanego dokumentu był nieuzasadniony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43).

⁽²⁾ Szósta Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2005 r. przez DEF-TEC Defense Technology GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-6/05)

(2005/C 82/61)

(Język, w którym wniesiono skargę: angielski)

W dniu 12 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga DEF-TEC Defense Technology GmbH z siedzibą we Frankfurcie nad Menem (Niemcy), reprezentowanej przez adwokata H. Daniela, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Defense Technology Corporation of America z siedzibą w Jacksonville, Floryda (USA).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 listopada 2004 r. wydanej w sprawie R 493/2002-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:

Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:

Graficzny znak towarowy „FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR” dla towarów z klasy 5 (produkty farmaceutyczne itp.), 8 (narzędzia i przyrządy [ręcznie sterowane] itp.) i 13 (amunicja itp.) – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 643668.

Właściciel znaku lub oznaczenia wcześniejszego, na które powołano się w sporze:

Defense Technology Corporation of America.

Znak lub oznaczenie wcześniejsze, na które powołano się w sporze:

Krajowe i międzynarodowe, słowne i graficzne znaki towarowe „FIRST DEFENSE”.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów:

Odmowa rejestracji.

Decyzja Izby Odwoławczej:

Odrzucenie odwołania.

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾. Skarżąca kwestionuje ustalenie, zgodnie z którym nie zdołała przedstawić wystarczającego dowodu na to, że zgłoszenie spornego znaku odbyło się za zgodą właściciela.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2005 r. przez Viasat Broadcasting UK Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-16/05)

(2005/C 82/62)

(Język postępowania: duński)

W dniu 20 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Viasat Broadcasting UK Ltd, z siedzibą w West Drayton (Zjednoczone Królestwo),

reprezentowanej przez adwokata Simona Eversa Hjelmborga, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Viasat Broadcasting UK Ltd wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności pkt 55 decyzji Komisji Europejskiej N 313/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Danię (C(2004)3632fin): rekapitalizacja TV2/DANMARK A/S;
2. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona decyzja dotyczy planu rekapitalizacji spółki skarbu państwa będącej nadawcą telewizji publicznej – TV2/DANMARK A/S. Rekapitalizacja polegająca na dokapitalizowaniu przez skarb państwa oraz konwersji długu na kapitał własny została uznana za niezbędną w następstwie decyzji Komisji z dnia 19 maja 2004 r.⁽¹⁾, w której Komisja zobowiązała Danię do zażądania od TV2/DANMARK A/S zwrotu bezprawnie przyznanej TV2/DANMARK pomocy państwa, która to decyzja doprowadziłaby do niewypłacalności spółki.

Z zaskarżonej decyzji wynika, że Komisja nie mogła wykluczyć, że planowana rekapitalizacja TV2 zawiera w sobie elementy pomocy państwa określonej w art. 87 ust. 1 WE. W pkt 55 zaskarżonej decyzji tymczasem Komisja stwierdziła, że ewentualnie udzielona przez rząd pomoc państwa na planowaną rekapitalizację TV2 byłaby zgodna ze wspólnym rynkiem, na podstawie art. 86 ust. 2 WE.

Uzasadniając swoje żądania skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo, nie stwierdzając, że plan rekapitalizacji jest sprzeczny z art. 87 ust. 1 WE. Twierdzenie to opiera się między innymi na:

- fakcie, że przyczyną, dla której TV2/DANMARK A/S ubiegała się o rekapitalizację, jest obowiązek zwrotu bezprawnej pomocy państwa, a zezwolenie na udzielenie nowej pomocy (rekapitalizacji) spowodowałoby, że art. 87 ust. 1 WE oraz decyzja Komisji z dnia 19 maja 2004 r. utraciłyby swoją istotę;
- fakcie, że rekapitalizacji, podczas której, wskutek zwiększenia kapitału własnego, zostałaby osiągnięta optymalna struktura kapitałowa, nie można uznać za rekapitalizację zgodną z zasadą wolnej konkurencji (test prywatnego inwestora);
- fakcie, że TV2/DANMARK A/S osiągnęła w 2003 r. zysk bez pomocy państwa, co oznacza, że spółka sama jest w stanie odbudować swój kapitał własny;
- fakcie, że optymalna struktura kapitałowa nie jest niezbędna do wykonywania przez TV2/DANMARK A/S zadań wynikających z pełnienia misji publicznej.